

**Bu bir hikayenin dördüncü bölümü.
Oku ve sonra... Oluştur!**

EV, TATLI KABIN

Yunanistan'da harikaydı. Mavi denizde yüzdük, doğa yürüyüşlerine çıktık, kasabada pazarlara gittik, ne çok şey vardı orada! Tatilimiz bittiğinde, eve dönmeyi sabırsızlıkla bekliyordum. Málna ve Bukta'yı özlemiştim. Şimdi ben, Tarçın Maymunu, geliş hikayemizi yazacağım. İyi dinleyin!

Bratislava'da havaalanında Málna, Bukta ve bir yaşlı bayan tarafından karşılandık. Güzel beyaz saçları vardı, adı Hannamami'ydi, aslında Hanna, ve Emma'nın büyükannesiydi. Málna, ona çocukken Hannamami dermiş. O, bizi, aslında Málna, Bukta ve Ropi'yi, Tatra Dağları'nın eteklerindeki Liptov'a davet etmiş. Pali ve Emma'nın bavulları zaten arabada. Onlar sadece Gyuri'yi bekliyorlardı.

"Benim ne olacak?" diye üzgün bir şekilde sordum. Málna, Hannamami'ye hoş bir küçük maymunu davet etmek istediğini gizlemişti. Sonuçta, Hannamami konuşan bir maymun görmemiş yaşlı bir bayandı. Emma'nın umudu, büyüleneceği ve itiraz etmeyeceği yönündeydi.

"Bu maymun Tarçın. Bir masal kitabından fırladı ve sihir yapabiliyor." - Beni teyzesine tanıttı Emma. Hannamami önce itiraz etti. Görünüşe göre, o çocukları davet eder, bütün hayvanat bahçesini değil. Ama mutsuz ifademi görünce, "Seninle ne yapacağımı şaşırdım! Getir bu maymunu da." diye iç çekti.

"Ben maymunum, Tarçın, Hannamama!" diye itiraz ettim. "Ve ben Hannamama değilim, Hannamami'yim!" diye kırıldı cevap verdi.

*En önemlilerini not alın
metinden bilgi!*

*Notlarınız şunlar olabilir: Zihin
Haritası, Tablo, Çizim vb.*

**Bu bir hikayenin dördüncü bölümü.
Oku ve sonra... Oluştur!**

Neyse ki, Gyuri'nin annesi tartışmaya son verdi: "Biliyor musunuz? Havaalanının dışında durmayalım, evimize gelin. Her şeyi kahve ve atıştırmalıklar eşliğinde tartışırız." "Ve kurabiyeler! Kendim pişirdim." - Hannamami gülümsedi ve arabaya bindi.

"Eh, içeri gelin!" diye emir verdi ve motoru çalıştırdı. Gyuri'nin babası bütün bavulları yükledi ve başka bir maceraya doğru yolculuğumuza başladık. Şimdi kurabiyeleri, yeni paketlemeyi, Lipto'ya yolculuğu atlayacağım ve hikayemizi kabinin içine adım attığımız anla başlayacağım.

Mutfakta güzel büyük bir fırın vardı, burada ekmek ve diğer lezzetler bir zamanlar pişirilirdi. Hannamami, doğru bir şekilde ısındığında, dünyanın hiçbir yerinde o fırında kazın olmadığını söyledi.

Duvarlar boyalı çiçek desenli kupalarla süslenmişti, pencereler nakışlı perdelerle donatılmıştı ve masanın yanındaki beyaz duvarda, aynı şekilde nakışlı, şu yazıyla bir örtü asılıydı: **ÇALIŞMA VARSA, BAŞARI DA VARDIR.**

Mutfak, adeta bir peri masalı rüyası gibi, gerçekten de çok büyüktü. Bizi hepimizi şaşırttı. Hannamami, bizi "Büyük Salon" olarak adlandırılan odaya davet etti.

Gerçekten de çok büyüktü. Üç yatak, devasa yorgan kuleleriyle süslenmişti.

"Wow! Daha önce böyle yorganlar görmemiştim. Altında bile hareket edemezsiniz!" - dedim.

*En önemlilerini not alın
metinden bilgi!*

*Notlarınız şunlar olabilir: Zihin
Haritası, Tablo, Çizim vb.*

**Bu bir hikayenin dördüncü bölümü.
Oku ve sonra... Oluştur!**

"Bunlar kuş tüyünden yapılmış yorganlar. Eskiden onları bunlarla örterlerdi. Kulübede geceleyin hiç ısıtma yoktu, ama bu yorganların altında hala sıcaktılar." - Hannamami açıkladı.

"Kışın bile radyatörleri mi kapatıyorlardı?". Emma'nın büyükannesi güldü. "Nereden çıkarıyorsunuz! Burada hiçbir radyatör yok ve hiç olmadı! Kulübe iki yüz yıldır burada. Sizin etrafınızda gördüğünüz her şey halk kültürü ve geleneği."

Bu beni zeki ve eğitimli bir maymun yapmamıştı. Hangi kültür?

Film gösterilen veya tiyatro oyunlarının sergilendiği kültür evlerini duymuştum, düzgün çatal bıçaklarla yemek yeme kültürünü biliyorum, ama Hannamami'nin bahsettiği şeyi anlamadım.

"Gelenek, aslında, çocukluktan itibaren ebeveynlerimizden öğrendiğimiz adetlerdir, ve onlar da kendi ebeveynlerinden öğrenirler." - Málna açıkladı. "İşte kültürün aktarıldığı şekil bu, ebeveynlerden çocuklara, öyle değil mi, Hannamami?" "Tam olarak!" - Torununun başını okşayarak cevapladı ve üçüncü odaya açtı kapıyı. "Bu benim yatak odam. Burada olmayı tercih ediyorum. Eski halk kıyafetlerimi o oyulmuş sandıkta saklarım, onları size sonra göstereceğim. Bunu tahmin edin bakalım?" Bize gülümsedi ve bir vazoyu andıran tuhaf bir nesneye işaret etti.

"Bu bir vazo." - Başımı salladım. "Sonuçta, hatta küçük bir çocuk bile bunu bilebilir." Hannamami bir kibrit çıkardı ve vazomu aydınlattı. "Bu bir lamba!" - Ropi haykırdı. "Kerosenle dikkatli olun!" diye uyardı Hannamami. "Kabin yangınlarının en yaygın nedenlerinden biri böyle bir lambaydı. Sadece ona dokunun, lamba düşer, kerosen dökülür, ve her şey yanar!"

*En önemlilerini not alın
metinden bilgi!*

*Notlarınız şunlar olabilir: Zihin
Haritası, Tablo, Çizim vb.*

**Bu bir hikayenin dördüncü bölümü.
Oku ve sonra... Oluştur!**

Henüz bitirmemişti ki dışarıdan bir bağırış geldi: "Yangın!" Evin dışına koştuk. Uzakta, köyün sonundaki binalardan biri alevler içindeydi ve siyah duman gökyüzüne yükseliyordu. Hepimiz oraya koştuk. Dört patim olduğu için ben önce varmışım. Kadınlar ve çocuklar bungalovun etrafında duruyor, ve erkekler dereye su doldurup ateşe döküyordu cesaretle. Çok bir işe yaramıyordu. Alevler sanki sadece suyla oynuyormuş gibi görünüyordu. Alevler yükseldikçe yükseldi ve insanlar geri çekilmek zorunda kaldı, kulübenin yanında cehennem kadar sıcaktı. Hannamami, Málna, Ropi ve Bukta kulübeye yetiştiğinde, ben ön patilerimi başımın üstünde yukarı kaldırıyor ve hafifçe fısıldıyordum, "Abraka dabraka!"

Kendimi tebrik etmeliyim, muhteşem bir büyü yaptım! Nereden geldi, nereye gitmedi, ama kulübenin üzerinde koyu bir bulut belirdi, ve köylülerin daha önce görmediği bir yağmur yıldırım gibi alevlerin üstüne indi. Başka yerde tek bir damla bile yağmadı. Ateş, kafası yakalandığında öfkeli bir yılan gibi tısladı ve feryat etti. Mücadele etti, kendini savundu, ama nafi! Tehlikeli alevlerin kısa sürede beyaz duman haline gelmesi uzun sürmedi. Kara bulut anında kayboldu. Biz yağmur ve ateşin arındaydık. Kereste kulübesi yandı, ama yangın onu tamamen yok etmedi. "Hürra, başardık!" diye bağırdım. Málna kulağıma fısıldadı, "Tarçın, keşke her zaman böyle sihir yapsan. Bu sayede bir parça halk kültürünü kurtardın." "Vay be, biliyorum," kendimi överek söyledim. "Bu güzel bir karmaşa değil miydi?" Bütün insanlar bana şaşkınlıkla baktılar. Bukta gibi, gözlerini bana diktiler. Kendimi tanıtmaktan başka yapacak bir şeyim yoktu, bu yüzden dans etmeye ve şöyle söylemeye başladım:

"Benim, Tarçın, maymunum,
Hiç kimsenin böyle bir kürkü yok,
Tarçın gibi maymun."

*En önemlilerini not alın
metinden bilgi!*

*Notlarınız şunlar olabilir: Zihin
Haritası, Tablo, Çizim vb.*

**Bu bir hikayenin dördüncü bölümü.
Oku ve sonra... Oluştur!**

Kendimi övmek istemem ama büyük bir ilgi odağı oldum. Şimdi o kelimenin ne anlama geldiğini biliyorum. İlgi odağı, herkesin hayranlık duyduğu şeydir. Gerçekten hoşuma gitti! "Biraz burnu büyük değil misin, Tarçın? Dikkat et, çatlamayasın!" yorum yaptı Ropi, ve gerçekten sinirimi bozdu. Gyuri kendine neler izin veriyor?"Sadece çünkü bir ilgi odağı mıyım kıskanıyor musun!? Bak başka ne yapabildiğimi!" Tam yanımızda bir traktör fren yaptı. İçindeki amca yanmış kütükleri bir yığın haline getirmek üzereydi. Ona yardım etmek için traktöre atladım. "Hey, bu goril nereden çıktı?" - traktör sürücüsü bağırdı ve tarlaya doğru koştu. "Hangi goril?" - bana hakaret etti. "Ben bir kahraman maymunum, Tarçın!" diye bağırdım ve geri gelip özür dilemesini istedim. Hannamami sadece başını salladı. "Tarçın sık sık böyle mi davranıyor?" "Sık sık!" - Málna iç çekti ve ben hafifçe utanmış bir şekilde baktım. Yorgun bir şekilde Hannamami'nin kulübesine döndük, ama yumuşak yataklara çekilmeden önce birkaç ders notu aldım.

*En önemlilerini not alın
metinden bilgi!
Notlarınız şunlar olabilir: Zihin
Haritası, Tablo, Çizim vb.*

